

- Con muốn cầu biết Phật thế nào là phải?

Tổ bảo:

- Thật là người cỡi trâu mà tìm trâu.

Sư thưa:

- Chẳng biết trước sau gìn giữ thế nào?

Tổ đáp:

- Như người chăn trâu cầm roi dòm chừng không cho nó ăn lúa mạ của người.

4. Được chơn tịnh trong động: Người niệm Phật lấy cái "có niệm" để ngăn vọng niệm vốn là "có tướng niệm" nên trong mỗi hoàn cảnh đều có thể ngăn chặn vọng niệm được, dù trong lúc đi đứng, ngồi nằm, nói nín, động tịnh đều giữ câu Hồng danh ở trong tâm thì vọng niệm không do đâu mà khởi được, vì tịnh ở trong động mới được gọi là chơn tịnh. Niệm Phật có phương tiện thù thắng là tịnh được thể hiện ngay trong Động nên Chơn Tịnh mới mau trở về. Trái lại, người tu Thiền muốn khởi tu phải tìm chỗ Tịnh, hoặc ở trong núi, trong hang hoặc tìm chỗ nhàn cư tịnh xứ lấy không tâm diệt hữu niệm, đến khi hữu niệm không còn mới đến chỗ động để tìm cái Tịnh trong Động. Người tu theo mười bước "chăn trâu" khi bắt được trâu phải dẫn về núi, hoặc hang sâu, tay cầm roi, giữ hàng giờ. Khi trâu người đều mất, phản bản hoàn nguyên, chừng ấy, mới dám thông tay vào chợ. Vì thế, có nhiều thiền sư sau khi đã ngộ đạo phải an cư trong núi, trong hang sâu có khi đến 40 hoặc 50 mới trở về vào đời hoằng hóa. Thế mới biết, dùng động chế động, tịnh ngay trong động là một điểm siêu thắng.

5. Không cần dụng công mà tự nhiên có kết quả: Bản hoài của Chư Phật là muốn chúng sanh thoát khỏi nhà lửa tam giới,

thoát khỏi vòng sanh tử luân hồi. Vì thế, Ngài mở lòng đại bi, nói ra pháp môn Tịnh Độ, như Ông Trưởng giả trong Kinh Pháp Hoa, thấy nhà lửa đang thiêu cháy mà các con ông cứ vui chơi, không biết được cái họa thiêu thân. Ông dù cố tình giải thích, chỉ cho các con thấy rõ cái nguy hại của nạn nhà cháy, nhưng các con vẫn vui chơi, chỉ nhìn ông mà thôi. Do đó, Ông phải dùng phương tiện dẫn dụ các con, hứa sẽ cho các con đồ chơi đắt giá như xe dê, xe hươu và xe trâu trắng. Các con vì ham có đồ chơi quý giá mà chạy ra khỏi nhà lửa. Đợi các con đã

ra khỏi nhà lửa rồi, Ông trưởng giả liền ban cho các con toàn có một thứ xe lớn và tốt đẹp nhất, đó là xe trâu trắng. Cũng thế, Đức Như Lai thấy chúng sanh bị thiêu đốt trong cõi đời ngũ trước, luân hồi không lúc nào ra khỏi, nên vì lòng đại bi, trong kiếp quá khứ, Đức Bảo Hải thiện tri thức đã cùng Chuyển Luân Vương Vô Tránh Niệm, trước Phật Bảo Tạng phát Đại nguyện một vị ở uest độ chỉ cho chúng sanh phát nguyện về, một vị kiến tạo Tịnh Độ để tiếp dẫn chúng sanh về. Vì là cõi độ sanh, nên khi được về cõi ấy rồi chúng tử phiền não không cần

LẮNG NGHE

*Cảm tác của Đ.Đ. Thích Phước Thắng
Viết tặng cho Đặc san Hương Đạo*

Thật đơn sơ như hoa đầu Xuân,
Thật mong manh như sương đầu Hạ,
Thật xa xôi như mây đầu Thu,
Thật lạnh lùng như giọt đầu Đông...
Nhưng người về chưa?
Có lẽ sắp về...
Về để mà khóc cho cuộc vui vô thường tàn tạ...
Thôi Nín khóc đi! Xin hãy dừng lại... dừng lại...
Mà lắng nghe... lắng nghe.
Chao ôi! Ai đang đi thật bình yên... dạo khắp bốn mùa.